

НЕБЕСНА КРИЖИЦЯ

**А хто питиме воду, що
Я йому дам, прагнути
не буде повік, бо вода,
що Я йому дам, стане
в нім джерелом тієї води,
що тече в життя вічне.**

№ 12(80)
1.12.2019 р.

Всеукраїнська щомісячна християнська газета
Розповсюджується безкоштовно. Друкується на пожертви читачів

а/с 5627
м. Вінниця,
21011, Україна

СКІЛЬКИ ТИ КОШТУЄШ?

Все у світі має свою вартість: є дуже дорогі речі, а є зовсім малоцінні. Щоб правильно визначити реальну вартість будь-якої речі, зазвичай використовують метод оцінки на підставі сформованого попиту на аналогічну річ. Старовинна картина відомого художника може коштувати в десятки разів дорожче за об'єкт нерухомості, тому що вона існує виключно в одному екземплярі, і заможні люди готові платити будь-яку ціну, щоб поповнити нею свою колекцію картин. Проте, мають вартісну оцінку не лише матеріальні цінності, але й рослини, тварини, природні копалини, землі тощо. Чим до рідкіснішого виду вони належать, тим буде вищою їхня вартість. А ті види, що знаходяться на межі зникнення, взагалі заборонено знищувати чи продавати. Єдине, що неможливо ні оцінити, ні придбати чи продати – це людина. Ніхто не може оцінити людське життя, ані вартість життя та здоров'я кожного із нас, через те кажуть, що життя людини не має ціни. Торгівля людьми переслідується законом та суворо карається. Але так було не завжди, тому що протягом тривалого періоду у світі існував рабовласницький лад, коли одні люди мали право власності на інших людей. Найвищу ціну давали за фізично сильних, здорових або освічених рабів, а слабкі та хворі майже нічого не вартували. Хоча реально раби не коштували нічого, тому що їхній власник міг безкарно позбавити їх життя за власним бажанням. За законодавством деяких країн того часу раби прирівнювались не до людей, а до речей. Для нас такі закони та світовий лад є вкрай неприйнятними, але все це існувало у світі протягом тисячоліть. І лише поширення християнства у світі поступово призвело до переїни мислення людей та стало поштовхом до скасування рабовласницького ладу у світовій системі, хоча нелегальне рабство в окремих частинах світу й окремих сферах життя існує ще й досі.

Чому саме християнство вплинуло на боротьбу за рівні права усіх людей? Тому що жертва Ісуса Христа, який був Єдиним Божим Сином, зрівняла усіх людей світу у їхньому статусі. Це чітко усвідомлювали перші християни, а від них цей світогляд став поширюватися у світі. Майже дві тисячі років тому апостол Павло писав у своєму посланні до Галатів 3:28 «Нема юдея, ні грека, нема раба, ані вільного, нема

чоловічої статі, ані жіночої, бо всі ви одне у Христі Ісусі!». Суспільство завжди поділялося на класи, соціальний статус і права жінок та дітей відрізнялися від статусу і прав чоловіків, тому християнське вчення тривалий час було неприйнятним для світової системи, церква пройшла через багато переслідувань у різні часи. Але у наш час ми бачимо, як все змінилося за 2000 років. Зараз рівні права всіх громадян забезпечуються на законодавчому рівні більшості держав світу. Але попри це все-таки існує ще один вид рабства, у яке потрапляє кожна людина, лиш тільки з'являється у цьому світі, – рабство духовне, або, як називає це Біблія, рабство гріха і смерті. Від нього не може позбавити законодавство жодної держави. Ніхто з людей неспроможний визволити себе від смерті, рівно як і від гріховних залежностей, які нещадно руйнують здоров'я та долю своїх бранців: «Бо ніколи не зможе людина спасти брата свого і не зможе дати викуп за нього Богові! Дорога ціна викупу душі їх, і не буде того навіки, щоб залишився хто жити навіки і не бачив тління» (Лс. 49:7-9). Доля рабів у світі завжди була визначеною наперед. Єдине, що могло змінити їх положення, – це викуп із рабства, якщо знаходилася така людина, яка з певних мотивів могла сплатити хазяїну раба виставлену ним ціну у викупі. Але таке щастя випадало на долю невеличких лише у виключних випадках. Така ж ситуація і з духовним поневоленням людей.

Перший чоловік Адам був створений за образом і подобою Божою досконалим, тобто безгрішним. Його очікувало вічне життя у Божій присутності, але він його втратив, коли вирішив послухатися Бога. Коли у Адама з'явилися діти, він передав їм свою гріховність у спадщину: «Тому-то як через одного чоловіка гріх увійшов у світ, а через гріх – смерть, так і смерть у всіх людей увійшла через того, в кому всі згрішили.» (Рим. 5:12). Тому у Біблії сказано, що Адам продав себе і своїх дітей в рабство гріха

і смерті. Святий Бог не міг закрити очі на гріхопадіння Свого творіння або простити людей без всякої на те підстави. Це протирічило Божим нормам справедливості. Але оскільки Бог любить людей, то Він за Своєю власною ініціативою надав необхідну законну підставу не тільки для прощення гріхів людей, але й для звільнення від їх

наслідків. Саме такою законною підставою став викуп. Що таке викуп? Тлумачний словник нам пояснює, що це «гроші чи інша плата, за яку викупають кого-, що-небудь». А дослівний переклад грецького слова *lytrōsis*, «викуп», означає суму грошей, сплата якої дає рабу звільнення, а приреченому до смерті – життя. Саме таким являється викуп, який заплатив Божий Син за нас Своїм життям, тому що він задовольняв усі необхідні критерії викупної угоди – платності, припинення права власності та вимоги відповідності.

Викупною ціною у Біблії названа пролита кров Ісуса Христа, також сказано, що Він придбав Церкву Кров'ю Своєю. Тому, за словами Ісуса, Він прийшов, щоб віддати Свою душу як викуп за багатьох (Мт. 20:28). Апостол Іван у Книзі Об'явлення 5:9 наводить такі

слова із пісні про Ісуса, що співається на небі: «... відкупив Ти людей Богу кров'ю Своєю з усякого роду і нації, народів і племен».

Через Своєю смерть і Воскресіння Христос позбавив диявола влади над людством, забравши у нього ключі від смерті та від аду, тим самим забезпечивши звільнення всім людям, що добровільно переходять під юрисдикцію або владу Христа. Над такими людьми уже не царюють гріх та смерть, оскільки Христос визначив: «Хто слухає слова Мого, і вірує в Того, Хто послав Мене, життя вічне той має, і на суд не приходить, але перейшов він від смерті в життя.» (Ів. 5:24)

Викуп повинен відповідати тому, за що платять, іншими словами – компенсувати вартість втрати права власності. Це щось подібне до плати, якою покривають або відшкодовують завдані збитки. Оскільки Ісус завжди був покірний Богові і не мав жодного гріха, то смерть не мала над Ним влади, але Він добровільно помер, віддав Своє життя. Тобто, Ісус заплатив викуп за вічне досконале життя, яке втратив Адам через гріх. Також на Голгофському хресті Він прийняв на Себе замість кожного із нас справедливий Божий суд за гріхи, поніс на собі наше прокляття. Таким чином, ми отримали право звертатися до Бога і отримувати прощення на основі нашої віри у викупну жертву Його Сина. Тобто, жертва Ісуса – це абсолютно достатній законний акт, через який Творець визволив людство від гріха і смерті, від влади диявола.

Що може бути оцінене дорожче – людське життя чи Боже життя? Якщо людське життя не має ціни, то тим більше життя Божого Сина. Хто із нас готовий віддати на смерть свою рідну дитину за злочинця чи негідника? Та й навіть за добру людину ми ніколи не пожертвуємо своїм дітям. Таке може реально зробити хіба що ненормальна

людина. Але велика любов у світі завжди межує із безумством, тому що це любов, готова на жертву заради іншого. Вона схожа до материнської любові, адже більшість матерів без вагання віддають своє життя заради порятунку власної дитини. А Божа любов і вірність набагато більша за материнську любов. «Ми безумні задля Христа...», – писав апостол Павло у 1 Кор. 4:10, будучи наповнений Божою любов'ю до людей. Тому Бог у Своїй любові до нас віддав Свого Сина на смерть, щоб нас врятувати, і звертається до кожного із нас: «Ви дорого куплені, тож прославляйте Бога в тілі вашому і в душі вашому, бо вони – Божі» (1 Кор. 6:20).

Так, ти дуже дорогий для Бога, бо ти надзвичайно дорого йому дістався. Як би низько ти не впав у своїх гріхах, якою великою не була б твоя безнадія, це не зменшує твою цінність в очах Божих, тому що за тебе заплачена найбільша у світі ціна – смерть невинного Божого Сина. Бог тебе дуже високо оцінив. Він прирівняв тебе до найвищого еталону дорожності у світі – до життя Його Сина. У цьому номері газети опублікований чудовий вірш «Прийнявши сина». Для головного героя вірша – люблячого батька – скромний портрет єдиного сина, який загинув на війні, рятуючи життя товариша, був набагато дорожчим за дорожціну колекцію картин знаменитих художників. Тому батько залишив у спадок весь свій маєток саме тому, хто захоче придбати портрет його сина...

Цей світ ніколи достойно не оцінить тебе, бо він нічим не пожертвував заради тебе. Не промінній духовну вічну спадщину Творця на тимчасове матеріальне та тілесне задоволення! Гроші знецінюються, тіло зотліває, а любов завжди залишатиметься дорожціним даром, який ніколи не знеціниться. Слово Боже каже, що Бог є любов. «Хіба ж забуде мати своє немовлятко? Хіба їй свого власного тіла не буде жаль? Та хоч би й вона забула, то Я не забуду тебе!», – звертається Бог до грішних людей у книзі пророка Ісаї 49:15. Ми не належимо собі, як багато з нас думають, насправді ми всі належимо нашому Творцеві. Тому прийми вірою з відкритим серцем дорожціний Божий викуп за твоє життя і будь по-справжньому щасливим! Запам'ятай: «Один Бог і один Посередник між Богом та людьми – Людина Ісус Христос, Який дав Себе на викуп за всіх.» (1 Тим. 2:5,6).

Стівак Павліна

Багато людей плутають такі поняття, як «віра» і «релігія», іноді ототожнюють їх, а часто просто не замислюються над духовним змістом цих слів. Ці поняття гармонійні, але не тотожні. Згідно з визначенням, віра – це визнання чогось істинним в силу власного переконання, без логічного або фактичного доказу. Релігія – це вчення про віру, спосіб, за допомогою якого людина реалізує своє прагнення бути пов'язаною з вищими силами. Вона включає до свого складу сукупність звичаїв, обрядів, правил життя і поведінки людей і т.д. Образно кажучи, якщо віра – це сонце, то релігії – це його промені.

Звісно, промені не з'являються окремо від сонця, вони не можуть існувати самостійно, тому що залежать від сонця. Так само і релігія втрачає свою сутність без віри. Вона мертва сама по собі і робить людей мертвими, якщо в них немає справжньої живої Божої віри. Ми розглянемо тільки віру в Бога, оскільки вірити можна у що завгодно. Наприклад, ми віримо, коли сідаємо у транспорт, що доїдемо до місця призначення, хоч не знаємо цього напевно. Людина може вірити іншій людині, не знаючи її досить добре. Може вірити чаклунам і ворожкам та всякого роду злу і прокляттю, яке потім може здійснюватися в її житті завдяки її вірі в це. Навіть еволюцію, як нам її підносять, можна сприймати лише вірою, тому що релігія еволюції не містить фактів, а лише припущення.

Отже, де починається розрив між живою вірою в Бога і релігійними звичками чи дотримуванням певного вчення? **«Брати і сестри мої, яка з того користь, коли людина стверджує, що має віру, але нічого не робить на під-**

РЕЛІГІЯ ТА ВІРА

твердження тієї віри? Хіба може така віра спасти? Скажімо, брат або сестра мають потребу в одязі або їжі повсякденній, а хтось із вас їм каже: «Я сподіваюсь, що ти в теплі і маєш, що їсти. Іди собі з миром!» – але не дасть необхідного.

доказів того, що віра без діл мертва? Хіба предок наш Авраам не був виправданий Богом за вчинки свої, коли приносив у жертву свого сина Ісаака? Як бачите, віра сприяла вчинкам його і ставала довершеною завдяки ділам. Отак здійсни-

Чи буде з цього користь? Так само й віра: якщо вона не супроводжується вчинками, то сама по собі вона мертва. Хтось може сказати: «У тебе віра, а в мене вчинки. Але кажу вам: без справ неможна довести, що ви маєте віру, а я виявляю свою віру у добрих вчинках своїх. Ти віриш, що Бог єдиний? Добре! Але навіть демони вірять у це і тремтять від страху» Нерозумний! Ти хочеш

лося сказане у Святому Писанні: «Авраам вірив у Бога, й ця віра була зарахована йому у праведність, і тому Авраам був названий другом Бога». Отож ви бачите, що людину перед Богом виправдовують її вчинки, а не сама лише віра. І так само хіба не була розпущена Рааб виправдана перед Богом за свої вчинки, коли надала притулок шпигунам і допомогла їм утекти іншою дорогою? Ось чому, як

тіло мертво без духу, так і віра мертва без діла!» (Як.2:14-26).

Релігія без наявності віри Божої – це мертва, неіснуюча віра без жодних добрих справ. Це слова без практичних дій, вона не містить в собі життєдайної сили любові. Люди можуть вважати себе віруючими, виконувати певні ритуали, ходити на зібрання однодумців і бути мертвими духовно, тобто неспроможними на добрі вчинки, а лише на зло. Насправді мертва релігія роз'єднує та несе смерть. Існує таке твердження: **«Ніщо так не об'єднує, як віра, і не роз'єднує людей, як релігія».** Згадати тільки, скільки крові пролилося через хрестові походи чи в сумнозвісну Варфоломійську ніч, коли за їхнє вчення прихильники католицизму жорстоко вбивали гугенотів. Скільки війн було розв'язано через релігійні суперечки та нетерпимість до інших віруючих. Віруюча людина спроможна спокійно сприймати різні релігійні погляди і робити добро всім людям, незважаючи на їх віросповідання. На жаль, релігійна людина своє вчення ставить понад усе, чим виправдовує свої злі вчинки.

Віра – це погляд на Бога, бажання бути таким, як Він. Але коли ми відвертаємо свій погляд від Нього на інші речі, ми можемо загубити свою віру. Можна продовжувати робити все, як завжди, але погляд вже не той, тому що лишилася тільки мертва релігія. Можна продовжувати робити добрі справи, але без правильної мотивації, без любові, не від щирого серця. Це і є релігія, в якій присутня видимість віри, а суттєвих вчинків немає.

Костянтин Скобелев

Я - Світло,
а ви не бачите Мене;
Я - Шлях,
а ви не ідете за Мною;
Я - Істина,
а ви не вірите Мені;
Я - Життя,
а ви не шукаєте мене;

Я - Вчитель,
а ви не слухаєте Мене;
Я - Господь,
а ви не скоряєтесь Мені;
Я - ваш Бог,
а ви не молитесь Мені;
Я - ваш найкращий Друг,
а ви не любите Мене.

Якщо ви нещасливі, то не звинувачуйте Мене!

ЯКЩО ВИ ХОЧЕТЕ ПОКАЯТИСЬ, ТО ПОМОЛІТЬСЯ ЦІЄЮ МОЛИТВОЮ

«Владико Господи, що створив небо і землю, і море, і все, що в них! Ти послав Сина Свого Ісуса Христа в цей світ заради нашого спасіння. Ти віддав Його на страту за гріхи наші, щоб Ісус викупив нас Своєю кров'ю. Я усвідомлюю, що я грішний (грішна) і що відплата за гріх — смерть. Я каюсь у всіх своїх гріхах та відрікаюсь від них. І прошу Тебе, Боже, прости мене в Ім'я Ісуса Христа, Сина Твого. Я приймаю Тебе, Господь Ісус, як свого особистого Спасителя і приймаю спасіння, за яке Ти заплатив Своєю власною кров'ю. Я вірю, що Ти вмер на хресті Голгофському за мої гріхи та воскрес із мертвих для мого виправдання. Будь моїм Господом та доведи мене до святих небесних осель. Прийми мою молитву до престолу милості та благодаті Твоїї. Я дякую Тобі, Господь Ісус, що Ти прийняв мене, ввійшов у моє серце та зробив мене новою людиною. Амінь!»

Дай собі шанс – звернись до Бога

Запрошуємо Вас на богослужіння, де Ви можете почути Слово Боже і де помоляться за вас.

Адреса: м. Вінниця, вул. Ватутіна, 13. ПТ – 19:00, НД – 10:00, 18:00.

Нашу газету можна прочитати на сайті <http://church-logos.org/> Евангельська церковь «LOGOS» Варшава

Коли прочитаєте газету – не викидайте; будь ласка, передайте її іншим

ЯКЩО ВИ БАЖАЄТЕ ПІДТРИМАТИ НАС ФІНАНСОВО АБО ВІДПРАВИТИ ВІДГУКИ ПРО ГАЗЕТУ, ТО ЦЕ МОЖНА ЗРОБИТИ ПО НИЖЧЕВКАЗАНИХ АДРЕСАХ.

Свідectво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації Серія KB № 20494-10294PP

Поштова адреса: а/с 5627, м. Вінниця, 21011, Україна
Електронна адреса: christiannewspaper2017@gmail.com

Засновник та гол. редактор: Ісоян Карен Григорі
Коректор: Олена Ронжина,
Відповідальний редактор: Костянтин Скобелев

Наш новий рахунок в ПРИВАТБАНКУ для гривневих надходжень – для благодійних внесків – № рахунку: 4731 2191 0403 7134
МФО 305299, ОКПО 14360570 ВФ ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК»
Призначення платежу: Благодійні внески
Для зарахування на карту 5167987208606315 Ісоян Карен Григорі

Віддруковано: ТОВ «Прес Корпорейшн Лімітед», м.Вінниця, вул.Чехова 12а, тел: (0432)55-63-97. Зам.1920711
Наклад: 2000 примірників.

